

UITSPRAAK

SGIM 2019-23

Van

De Geschilleninstantie Mondzorg ex artikel 3 Reglement Geschilleninstantie Mondzorg d.d. 1 januari 2017, hierna te noemen het 'Reglement', van Stichting Geschilleninstantie Mondzorg.

Inzake

De geschilprocedure van A, wonende te B, hierna te noemen 'klager', tegen C, tandarts te D, hierna te noemen 'verweerder'. Verweerder is via de klachtenregeling van de [beroepsorganisatie] aangesloten bij Stichting Geschilleninstantie Mondzorg.

Verloop van de procedure

Klager heeft bij email d.d. 1 juli 2019 door inzending van het ingevulde geschilformulier het geschil bij de Geschilleninstantie Mondzorg aanhangig gemaakt.

Het door klager verschuldigde griffiegeld heeft de Geschilleninstantie Mondzorg op 1 juli 2019 ontvangen.

Verweerder heeft bij wijze van verweerschrift in een email van 9 juli 2019 verwezen naar zijn emailcorrespondentie met de klachtenfunctionaris van de beroepsorganisatie.

Partijen zijn bij brief d.d. 30 september 2019 uitgenodigd voor een hoorzitting op 1 november 2019.

De hoorzitting heeft op 1 november 2019 plaatsgevonden te Bunnik. Klager en verweerder zijn beiden ter zitting verschenen.

Het geschil

Vanwege een hevige ontsteking aan kies 26 heeft klager op 13 juli 2018 de spoedgevallendienst C bezocht. Verweerder heeft als dienstdoend tandarts klager behandeld en heeft na toediening van verdoving een initiële wortelkanaalbehandeling aan kies 26 uitgevoerd.

Ondanks de verdoving was de behandeling pijnlijk. Na afloop van deze spoedbehandeling is aan klager een behandelverslag met een print van de gemaakte röntgenfoto verstrekt ter informatie van de eigen tandarts. In het behandelverslag staat vermeld dat drie kanalen zijn gevonden en geruimd en dat mogelijk een vierde kanaal aanwezig is.

Na de spoedbehandeling bleef de kies gevoelig. Op 16 augustus bezocht klager zijn eigen tandarts, die de noodvulling uit kies 26 heeft verwijderd en heeft gezocht naar een vierde kanaal. Ter zitting licht klager dit gedeelte van zijn klachtschrift toe door te stellen dat deze behandeling ongeveer 5 minuten duurde en dat de eigen tandarts eigenlijk alleen even heeft gekeken.

Op 21 augustus 2018 heeft de eigen tandarts op basis van de bevindingen en de door verweerder gemaakte röntgenfoto, aan klager meegedeeld dat verweerder in de spoedbehandeling de kies tot in de furcatie (wortelsplitsing) heeft geopend en dat nu extractie van de kies noodzakelijk was.

Omdat klager's tandvlees en wang al flink waren gezwollen en de pijn onhoudbaar begon te worden heeft klager de kies op 22 augustus 2018 door de kaakchirurg laten verwijderen. Klager die als ZZP'er werkzaam is heeft hierdoor een werkreis naar het buitenland op 24 augustus moeten afzeggen, waardoor hij inkomen mis liep.

Klager verwijt verweerder dat deze door een niet reparabele fausse route de furcatie van element 26 heeft geopend. Dit was zichtbaar op de door verweerder gemaakte röntgenfoto en had door verweerder moeten worden opgemerkt. Verweerder heeft dit echter niet aan klager meegedeeld waardoor klager onnodig veel pijn heeft gekregen vanwege een abces dat zich ontwikkelde. Klager is tevens van mening dat verweerder voorafgaand aan behandeling een betere risicoanalyse had moeten maken door eerst een röntgenfoto te maken. Verweerder had klager dan kunnen doorsturen naar een specialist, bijvoorbeeld kaakchirurg of endodontoloog, temeer gezien het belang van element 26 nu klager het buurelement 25 reeds miste.

Klager stelt dat verweerder onjuist heeft gehandeld en vordert € 4.756,80 ter vergoeding van de gemaakte ziekenhuiskosten à € 278,-, de kosten van functieherstel van zijn gebit door middel van een vierdelige brug à € 1.978,83, evenals vergoeding van de € 2.500,- vermogensschade die klager leed door het moeten afzeggen van zijn werkreis.

Het verweer

Verweerder stelt dat klager hem als passant in de spoeddienst bezocht vanwege een pijnklacht aan element 26 waar de eigen tandarts recent een, volgens klager, 'hele diepe vulling' in had gemaakt. Verweerder stelde de diagnose 'acute pulpitis 26' en heeft een initiële wortelkanaalbehandeling uitgevoerd na anesthesie met behulp van de Quicksleeper. Hij maakte geen röntgenfoto omdat er nog geen ontstekings schade te zien was en een röntgenfoto geen toegevoegde waarde zou hebben. Door de diepe vullingen die eerder in deze kies waren aangebracht was het vinden van de pulpakamer en daarmee kanaalingangen lastig. Uiteindelijk zijn drie kanalen gevonden en geruimd waarbij een lengtefoto werd gemaakt. De behandeling heeft circa 50 minuten geduurd. Dat de behandeling erg pijnlijk was voor klager is verweerder overigens niet gebleken.

Verweerder meent dat er, anders dan de röntgenfoto lijkt te tonen, in de kies geen groot gat tussen de wortels zichtbaar was. Verweerder licht ter zitting toe dat hij handvijlen gebruikte en een groot gat in de pulpabodem dan ook zeker had gevoeld. Bij sonderen was alles echter hard en er was ook geen bloeding. Indien dit anders was geweest dan had het maken van een lengtefoto geen enkel nut gediend en was extractie de enige keus geweest. Hij erkent dat op de foto een van de vijlen een fausse route lijkt aan te geven, maar stelt dat er dan hooguit een zeer kleine en technisch reparabele fausse route is geweest. Een duidelijke fausse route of perforatie is hem niet gebleken.

Klager heeft zich na de spoedbehandeling niet meer tot verweerder gewend en pas na zes weken de kies laten extraheren.

De beoordeling

Bevoegdheid Geschilleninstantie Mondzorg

De Geschilleninstantie Mondzorg is op grond van artikel 3 Reglement bevoegd om uitspraak te doen over een geschil dat is ingediend tegen een zorgaanbieder die bij de Geschilleninstantie Mondzorg is aangesloten. Zorgaanbieders die aangesloten zijn bij de klachtenregeling van de ANT, KNMT, NVM of ONT zijn tevens aangesloten bij Stichting Geschilleninstantie Mondzorg en vallen derhalve onder de werkingssfeer van het Reglement (artikel 2 Reglement).

De Geschilleninstantie Mondzorg stelt vast dat verweerder aangesloten is bij de klachtenregeling van [beroepsorganisatie]. Dit houdt in dat verweerder via deze klachtenregeling is aangesloten bij de Geschilleninstantie Mondzorg. De Geschilleninstantie Mondzorg acht zich dan ook bevoegd om met inachtneming van het bepaalde in het Reglement uitspraak te doen over het geschil.

Ontvankelijkheid

De Geschillencommissie Mondzorg overweegt dat het geschil betrekking heeft op ongenoegen als bedoeld in artikel 1 van het Reglement. Klager heeft dit ongenoegen als klacht eerst voorgelegd aan verweerder en ondanks tussenkomst van de klachtenfunctionaris van de [beroepsorganisatie] zijn partijen niet tot een oplossing gekomen.

Het griffiegeld is binnen de daarvoor gestelde termijn door klager voldaan. De Geschilleninstantie Mondzorg verklaart het geschil ontvankelijk.

Inhoudelijke beoordeling

De Geschilleninstantie dient de vraag te beantwoorden of verweerder bij het uitvoeren van de behandeling heeft gehandeld zoals van een redelijk handelend en redelijk bekwaam tandarts in de gegeven omstandigheden mocht worden verwacht.

Gezien de pijnklacht was verwijzing naar een endodontoloog of kaakchirurg en daarmee uitstel van behandeling geen optie en was een door verweerder uit te voeren initiële wortelkanaalbehandeling de juiste keuze. De Geschilleninstantie wijst het verwijt van klager dat verweerder voorafgaand aan behandeling een röntgenfoto had moeten maken en klager had moeten verwijzen naar een specialist dan ook van de hand. Het maken van een aanvangsröntgenfoto is aangewezen maar er is geen aanwijzing dat een aanvangsfoto in dit geval tot een andere indicatiestelling, behandeladvies of behandeling had geleid.

Het staat vast dat er bij de uitvoering van deze wortelkanaalbehandeling een fausse route (een onbedoelde opening in -hier- de bodem van de kies) is ontstaan. In principe geldt dat het ontstaan van een fausse route een complicatie is bij de uitvoering van een wortelkanaalbehandeling. Omdat niet is gebleken dat verweerder onzorgvuldig of onjuist handelde, is het ontstaan van de complicatie niet aan te merken als een toerekenbaar tekortschieten van de behandelaar. Hierbij wordt opgemerkt dat persisterende gevoeligheid na een initiële wortelkanaalbehandeling niet ongebruikelijk is en een vervolgbehandeling altijd noodzakelijk is.

Voor zover de klacht zich richt tegen het feit dat verweerder klager niet informeerde en de complicatie niet in het behandelverslag vermeldde merkt de Geschilleninstantie op dat zij geen reden heeft om te twijfelen aan het standpunt van verweerder dat hij het ontstaan van de fausse route tijdens de behandeling niet heeft opgemerkt en pas met de kennis van nu de lengte röntgenfoto anders had beoordeeld.

Samenvattend is de Geschilleninstantie van oordeel dat geen van de klachtonderdelen tot de conclusie leiden dat hier niet is gehandeld overeenkomstig datgene wat van een redelijk handelend en redelijk bekwaam tandarts mag worden verwacht.

Dit betekent dat er geen grond is voor vergoeding van schade.

Uitspraak

De Geschilleninstantie Mondzorg:

- verklaart de klacht ongegrond;
- wijst de vordering tot schadevergoeding af.

Namens de Geschilleninstantie Mondzorg,

Bunnik, 1 november 2019

Met verzenddatum, 29 november 2019